

saaledes at det størst mulige Arbejde udføres her i Landet. Her synes det naturligt, at Staten og Kommunerne gaar i Spidsen, ogsaa fordi det offentlige selv er saa dybt interesseret i Arbejdsløshedsproblemet, der jo set fra et specielt Handels-synspunkt i første Række er et Spørgsmaal om *Befolkningens større eller mindre Købeevne*.

- b) Detailhandelen maa endvidere tillade sig at paapege Nødvendigheden af, at det offentlige, Staten og Kommunerne, for eget Vedkommende *tager Prisfaldets almindelige Konsekvenser*. Det er jo Staten selv, som ved Valutalovens Gennemførelse har taget Initiativet til *den økonomiske Politik*, der har medført Kronestigningen og derved skabt Prisfaldsspørgsmaalets særlige Aktualitet her i Landet, og følgelig er det et Krav, som ganske logisk opstaar af Statens egne Direktiver for Finansledelse, naar det private Erhvervsliv henstiller til Staten, at ogsaa *denne* reducerer sine Udgifter og derved sit Indtægtsbehov i Overensstemmelse med Kronens Værdistigning. Det allerede nedsatte Forbrug kan ikke under den nuværende Situation bære den forøgede Vægt, som i hvert Fald de *fikserede* Stat-afgifter automatisk faar gennem Forøgelsen af Kronens Værdi. Netop her har Detailhandelen en fremtrædende Interesse af speciel Art, fordi en ret stor Del af dens Fortjeneste *er forbundet* med Salget af indenlandske Produktioner, der er stærkt særbeskattede i fastsatte Kronebeløb. Detailhandelen anser det for rigtigt, at denne Særbeskatning, der særligt gælder for Chokolade, Spiritus, Tobak og Øl, *reduceres*, saa at disse Varer ogsaa fremtidig kan bevare deres naturlige Stilling i Prisniveauet under det fremadskridende almindelige Prisfald.

I samme Forbindelse maa fremhæves Betydningen af, at Staten nedsætter Taksterne for sine Monopolvirksomheders Ydelser. Hermed tænkes i lige Grad paa Jernbane-, Telegraf- og Postvæsen, der alle bør nedsætte deres respektive Takster efter Kronens forhøjede Købeevne.

Betydningen af, at Staten i det hele taget saa stærkt som muligt tilstræber en Formindskelse baade af direkte og indirekte Skatter, trænger jo iøvrigt ikke til nærmere Paavisning, fordi det er selvindlysende, at de indenlandske Midler, som Staten lægger Beslag paa, enten det nu sker ved Beskatning eller Laan, tages af den Kapital, der ellers skulde give Arbejderne Beskæftigelse og Løn.

- c. Detailkøbmændene hører til dem, *der har ønsket Diskontonedsættelse*, og vi haaber, at den Nedsættelse, som vi ved Nationalbanken nylig har faaet, maa betyde, at Banken i sin fremtidige Diskontopolitik ikke vil sidde Erhvervenes berettigede Ønsker paa dette Omraade overhørig, selvfølgelig med fuld Hensyntagen til Hævdelse af Kronens Kurs.

Ærbødigst

Hovedbestyrelsen for De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.

J. G. Schjær.

Formand.